

VARTIAISTEN VIESTI

2 □ 2010

YHTEYS

SUKUUMME

Toimitussihteerin palsta

Palstalle voi lähettää uutisia, lehtileikkeitä, onnitteluja ja tervehdyksiä. Palstalla kerrotaan myös sukuseuran kuulumisia ja tiedotuksia.

In Memoriam

Valtiotieteen tohtori, dosentti *Henri Juhana Vartiainen* kuoli lyhyen sairauden jälkeen 26. helmikuuta Helsingissä. Hän oli 76-vuotias, syntynyt Sortavalassa 5. toukokuuta 1933.

Henri J. Vartiainen valmistui valtiotieteen maisteriksi 1955 ja lisensiaatiksi 1963 Helsingin yliopistosta pääaineena kansantaloustiede. Väitöskirja valtion verotulojen kertymistä valmistui 1968. Kiinnostus tutkimustyöhön voitti lupaavan liikepankkiuran, kun tarjolla oli paikka tutkijana ja sittemmin osastopäällikkönä Suomen Pankin taloustieteellisessä tutkimuslaitoksessa.

Henri J. Vartiainen työskenteli 1969 - 1972 toimistopäällikkönä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) sihteeristössä Pariisissa. Vuodesta 1974 alkaen hän toimi Teollisuuden keskusliitossa vero- ja finanssipoliittisena asiantuntijana ja 1977 ura eteni Elinkeinoelämän valtuuskunnan (EVA) johtajaksi. Kielitaitoisena hän osallistui aktiivisesti myös kansainväliseen toimintaan, kuten Institute of Public Finance (IIPF), jo 1960-luvulta alkaen. Hän oli myös lukuisien kotimaisten ja kansainvälisten tutkimusprojektien käynnistäjä, johtaja ja vetäjä.

Henri J. Vartiainen toimi dosenttina Helsingin yliopistossa sekä molemmissa pääkaupungin kauppar korkeakouluissa. Hän hoiti myös useita professuurien sijaisuuksia ja toimi luennoitsijana Liikejohdon instituutissa. Hän toimi myös rotareissa, kokoomuksen talouspoliittisessa seurassa sekä sukuseurassa.

Vartiaiset ry:ssä Henri J. oli hallituksen jäsenenä v. 1997 - 2005 ja esimiehenä v. 1999 - 2002. Lisäksi ennen hallitukseen siirtymistään hän toimi useita vuosia sukuseuran tilintarkastajana. Henri J. oli syysparlamentin 1991 esitelmöijänä (Vartiaiset ja EY) ja oli jo lupautunut esitelmöimään myös viime kesän sukujuhlilla, mutta joutui peruuttamaan lupauksensa vakavan sairastumisen vuoksi.

Kansikuva

Vartiaisten hallitus on pitänyt arkistotalkoot 24.4. ja seuraavat pidetään 16.6. Suurin osan aineistosta on läpikäyty ja sijoitettu uusiin arkistokaappeihin. Tarkoitus on myös tunnistaa mahdollisimman paljon vanhoja valokuvia ja palauttaa vielä palauttamatta jääneet. Kannen kuvassa on opettajatar Elsa Vartiainen joko Tienhaaran koululla Viipurin mlk tai Viipurin Loikkasen koululla (kuva otettu ennen v. 1940).

Sukututkimuksen 350 vuotta

Turun piispa Johannes Terserus suoritti vuonna 1660 piispantarkastuksen Pohjanmaalla ja totesi, että pappilasta toiseen perheet olivat sukulaisia keskenään.

Hän kirjasi matkallaan tietoja pappisperheiden sukulaisuusverkostoista ja kehotti papistoa jatkamaan työtään. Näin alkoi suomalainen sukututkimus 350 vuotta sitten.

Erikoista oli, että piispa kirjasi tyttärien avioliittojen kautta tulleet sukuhaarat. Esimerkiksi Euroopan aatelisista tehdyissä sukupuissa kuljettiin tiukasti mieslinjalla sukunimen periytymistä noudattaen.

Sukupuun kokoamista jatkettiin Terseruksen jälkeen etenkin Limingan ja Raahan seurakunnissa. Sukuluettelo muuttui laajemmaksi: ylös kirjattiin muun muassa puolisoiden vanhempien nimiä, hautakirjoituksia ja merkittäviä tai muuten erikoisia tapahtumia.

Sen jälkeen sukuselvitys eli monivivahteista elämää. Turun tuomiokapitulin ostama 55-sivuinen käsikirjoitus tuhoutui Turun palossa 1827. Onneksi käsikirjoituksesta oli Pohjanmaan pappiloissa useita versioita. Lopulta Kalajoen kappalainen Elias Robert Alcenius yli 20 vuoden uurastuksen jälkeen sai vuonna 1847 painokuntoon kirjan nimeltä Genealogia Sursilliana. Siinä oli sukuluettelo 345 sivua, pari tuhatta sukunimeä, lähes 20 000 henkilöä ja 11/13 sukupolvea. Kirja painettiin 500 kappaleen painokseksi 1850.

Syntymäpäivä

75 vuotta täyttää 4.8.2010

Kauno Henrikki Kangasjärvelä, hän asuu puolisonsa Paulan kanssa Kuusankoskella.

Parhaimmat onnittelumme

HUOM.

Seuraavaan lehteen tuleva aineisto pitää olla päätoimittajalla viimeistään 31.8.2010. Aineisto mieluiten sähköpostin liitteenä, etenkin kuvat.

Aineistoa voi lähettää myös postitse (paperilla), mutta sen uudelleenkirjoitus / skannaus ja käsittely vie enemmän aikaa, joten sen olisi oltava perillä viimeistään 23.8.

Kerättä ilmassa

Kun Arja Melartin helmikuun alussa kysyi, voisinko kirjoitella kesäkuun Vartiaisten Viestiin pääkirjoituksen, ajattelin asian hoituvan kuin itsekseni – kesään oli aikaa kuukausia ja talvi oli vielä kylmä. Nyt ollaan jo kesäisessä keväässä ja aika on juossut huomaamatta.

Tuona aikana – normaalivuosina – huomioni olisi keskittynyt julkisuudessa paljon käsiteltyyn Kreikan velkakriisiin ja EMU:n tulevaisuuteen. Nämä uutiset näkyvät päivittäin markkinahinnoissa, joita työpaikkani tietokoneiden ruuduilta seuraan ja joiden pohjalta sijoituspäätöksiä teen yhdessä salkunhoitoryhmäni kanssa. Viime aikojen kaltaista heiluntaa ei ole aiemmin nähty valtion obligaatioiden tuotoissa euron ollessa yhteisvaluuttanamme. Kiinnostus omaa työtäni kohtaan onkin lisääntynyt ympäristössäni huomasti, kun myllerrys on tapahtunut juuri omalla erikoisalueellani. Kun vielä samaan aikaan yrityksemme Alfred Bergin omistaja on vaihtunut ja tästä on seurannut erilaisia sisäisiä järjestelyjä, on työrintamalla riittänyt mielenkiintoa tavallistakin enemmän. Enää ei ole tarvinnut vastata kysymyksiin työkuulumisista ”sitä samaa vanhaa” –lauseella.

Kuitenkin työrintaman kiireet ja tapahtumat ovat olleet toissijaisia viimeisen kuukauden aikana kotonamme. Tiistai-aiamuna, 20.4.2010, vaimoni Heli synnytti perheeseemme uuden jäsenen Naistenklinikalla – pieni tyttömme oli (isänsä tapaan) kärsimätön ja syntyi kolme viikkoa etuajassa. Niinpä kokoakaan ei ollut vielä ehtinyt kertyä kuin 47 cm ja 2900 g.

Näin insinöörin poikana en voinut olla ihmettelemättä ihmislapsen hyötysuhdetta ensimmäisten viikkojen aikana. Kun lähdimme Naistenklinikalta neljän päivän jälkeen, tyttäreemme paino oli laskenut lähes 200 g. Tavan mukaan lääkärit pitivät tärkeänä, että syntymäpaino saavutetaan ja ylitetään, joten ruokinnasta tuli ensisijainen huomionkohde kotona. Ensimmäisten viiden päivän aikana paino kohosi – mutta vain 22 g päivässä. Arvioin, että olimme syöttäneet noina päivinä lapselle maitoa sekä rinnoista että pullosta noin 320 ml. Maidon tiheyshän on tavanomaisesti 1,028 – 1,034 g/ml. Näin laskettuna noin 330 gramman päivittäisestä maitoannoksesta vain 22 grammaa jäi tyttäreemme massaksi viiden ensimmäisen kotipäivän aikana – hyötysuhde oli 6,7 % luokkaa! Tosin vaihdettujen vaippojen määrä selittää suurimman osan tuosta hävikistä...

On jännä huomata, kuinka noin pieni, etuajassa toimitettu paketti muuttaa elämää.

Ensinnäkin, aikataulut määrittyvät täysin perheen pienimmän – ja kovaäänisimmän – tahdon mukaisesti. Kun maitoa tekee mieli, sitä pitää saada. Kärsivällisyys riittää juuri ja juuri kahden sekunnin odotukseen, kolme on jo liian kauan.

Toisaalta, on opettavaista nähdä, kuinka pieni ihminen saa ääntään riittävästi korottamalla asiat rullaamaan oman tahtonsa mukaan. Suomalaisia monesti syytetään siitä, että me emme muista ajaa omaa etuamme vaan nöyryämme liian helposti muiden tahtoon. Tästä ei voi syyttää Vartiaisten nuorinta tulokasta. Se äänenvoimakkuus, joka irtoaa nyt jo kolmen ja puolen kilon painoisesta tyttärestämme, saa asiat etenemään varsin vauhdikkaasti (ja kerrostalonaapurimme todennäköisesti kiroamaan öisin). Liekö syynä sitten sukuhaarassamme virtaava italialainen veri...

Kolmanneksi, on mukava huomata, kuinka perusasiat hoitamalla seesteinen harmonia on – ainakin hetkittäin – saavutettavissa. Kun vatsa on täynnä ruokaa (eikä ilmaa), unta saa riittävästi, vaippa on kuiva ja päällä on sopivasti vaatetta, voi energian käyttää maailman tarkkailuun suurilla, avoimilla silmillä. Muussa tapauksessa silmät ovat ummessa ja suu auki ja ääntä on ilmassa...

Olen jo palannut isyyslomalta työpöydän ääreen ja ehtinyt keskittymään hiukan Kreikankin velkahuoliin parin viikon aikana. Kuitenkin työpäivän jälkeen kotiin tullessa on mukava nähdä pieni nytti, joka keskittyy syömiseen ja muihin elämän perusasioihin.

Euroalueen velkoja makselemaan tarvitaan ihmisiä – tai kuten Suomessa usein todetaan, veronmaksajia tarvitaan lisää. Onneksi kuitenkin menee vielä lukuisia vuosia, ennen kuin perheemme pienimmäinen – tai edes hänen 10-vuotias isosiskonsa Jenny ja 5-vuotias isovelji Leo – joutuu veroja miettimään. Sitä ennen he saavat keskittyä oleelliseen.

Hyvää kesää!

Marko Vartiainen
hallituksen jäsen

Olen Kiuruveden haaran Vartiaisia. Isäni on Harri Olavi Vartiainen ja isoisäni Aimo Kalervo Vartiainen.

Vartiaisten Viikarit ☺ Vartiaisten Viikarit ☺ Vartiaisten Viikarit

KUVATAIDEKILPAILU

Sukuviesti-lehti järjestää kaikille lapsille ja nuorille avoimen kuvataidekilpailun, jonka aiheena on Kaukaiset sukulaiseni. Osallistuja saa vapaasti valita kilpailutyönsä materiaalin. Työ voi olla piirustus, maalaus, veistos, huovutus tai muu käsityö. Työn voi myös toteuttaa erilaisilla kuvankäsittelytekniikoilla atk:n avulla.

Aiheen tarkoituksena on kuvata tekijän suvun jäseniä, jotka asuvat kaukana, joko ulkomailla tai kotimaassa pitkän matkan päässä. Kaukaiset sukulaiset voivat myös olla henkilöitä, jotka ovat tulleet sukuun kaukaa, vaikka nyt asuisivatkin lähellä. Sukulainen voi myös olla kaukainen, jos hänen tiedetään kuuluvan sukuun, mutta häntä ei vielä ole opittu tuntemaan.

Kilpailutyöt ovat yleisön arvioitavina Vantaan Kuulutko sukuuni -tapahtumassa 9.–10.10.2010. Yleisöltä eniten ääniä saaneet työt palkitaan. Lisäksi Sukuviesti-lehden raati palkitsee ansioituneita töitä. Jos osallistujamäärä on suuri, raati voi tarvittaessa suorittaa esikarsinnan. Tavoitteena on kuitenkin saada mahdollisimman paljon kilpailutöitä esille.

Palkituille ilmoitetaan henkilökohtaisesti voitoista ja palkitut työt julkaistaan Sukuviesti-lehdessä. Sukuviesti-lehti ja Sukuseurojen Keskusliitto voivat jatkossa käyttää kilpailutöitä kuvituksina julkaisuissaan sekä erilaisissa näyttelyissä.

Kilpailussa on neljä sarjaa:

1. sarja alle 7-vuotiaat
2. sarja 7–10-vuotiaat
3. sarja 11–14-vuotiaat
4. sarja 15–18-vuotiaat

Valmiit työt toimitetaan 20.9.2010 mennessä

osoitteeseen:

Sukuviesti-lehti / Kuvataidekilpailu
Savilankatu 1 b, 00250 Helsinki

VENLÄN

VIIKARI-

NURKKA

Ruudukko ☺

Etsi ruudukosta
kuusi ammattia!

P	A	L	O	K	A	N	Ä	L	O	N
Ä	I	S	P	O	K	L	I	H	A	K
O	H	I	O	M	P	E	L	I	J	A
M	O	M	L	T	A	I	Y	L	I	M
Y	S	N	I	H	I	P	A	H	Y	P
Y	O	K	I	T	A	U	K	J	I	A
J	H	J	S	U	U	R	I	Ä	K	A
Ä	I	U	I	Ä	I	I	T	I	K	J
L	U	L	Y	Ö	L	J	A	L	E	A
H	S	I	H	T	E	E	R	I	N	P
Ä	S	A	K	A	K	E	S	S	O	I

Lehdistä leikattua ✂✂✂✂✂✂✂✂✂✂

Hallittu kaaos lapsiperheessä

Näin se käy, järjestyksenpito Vartiaisten suurperheessä: joka tavaralle on paikkansa, ja lapsetkin taitavat siivouksen.

Ei mattoja, ei matkamuiistoja, ei eriparisia mukeja – ei mitään turhaa.

Vartiaisten perheen sataneliöisessä rivitaloasunnossa Espoon Niipperissä jokaisella lippulapulla, kynänpätkällä ja naistenlehdellä on oma selkeä paikkansa.

Voisi kuvitella, että perheessä, jossa on viisi alle kymmenvuotiaasta lasta, olisi jatkuvasti kaikki hujan hajan, mutta ei täällä.

”Olemme pyrkineet löytämään kaikille tavaroille yksinkertaisen sijoituspaikan, jottei niitä ehdi kertyä rökkiöiksi”, isä **Tommi Vartiainen** sanoo.

Kaaoksen selittäminen alkaa ulko-ovelta. Eteisen päätyseinä on maalattu mustaksi, joten se ikään kuin upottaa sisäänsä mustat rattaat, kenkälaatikot ja muut roippeat. Tila näyttää avaralta ja siistiltä.

Eteisen seinässä on koukkuja kahdella tasolla – myös lapset ylettävät viemään takkinsa naulakkoon.

Suurin osa lasten vaatteista on joko valkoisia tai mustia. ”Tykkään yksinkertaisesta tyylistä. Se helpottaa pyykinpesua eli arjen soljumista”, äiti **Helena Vartiainen** sanoo.

Keittiössä on kaappi pulloille ja lehdille. Kun ”pullot ja Länsiväylä –kaappi” täyttyy, sisältö lähtee kauppaan ja paperinkeräykseen.

Pelkistetty sisustuslinja jatkuu olohuoneessa. Kun huonekaluina on vain iso ruokapöytä, vaalea nahkasohva, säkkituoli ja musta divaani, lapset mahduttavat heittämään kärrynpyörä keskilattialla.

”Olohuone on se alue, joka talossa pyritään pitämään aina siistinä, koska siellä vietämme suurimman osan kotonaoloajastamme”, Helena Vartiainen sanoo.

Pikasiivouksen tekeminen on tuttua perheessä, jossa piipahtaa usein vieraita. Lasten kavereita käy päivittäin ja aikuisia usein.

Perheen isän salainen ase lattian siistimiseen on sählymaila. Sillä hän raivaa esimerkiksi olohuoneen lattialla risteilevät puupalikat ja maatuskanuket.

”Sillä pystyy keräämään kaiken kasaan, ja lapset voivat lajitella tavarat paikalleen.”

Vieraiden tulosta ei kuitenkaan oteta Vartiaisilla turhia paineita – ei siivouksen eikä tarjoilun suhteen.

”Sanomme arkipäivän pikakahveja rottakahveiksi. Se tarkoittaa, ettei meillä ole mitään tarjottavaa ja että vieraat saavat tuoda keksit”, Helena Vartiainen selventää.

Juuri nyt ruokapöydän ääressä on menossa pienten lasten lounashetki.

Kaksivuotias **Verner** ja neljävuotias **Ulriika** syövät kanakeittoa.

Eskarista kotiutunut **Anselika** piirtää, ja kolmi-kuukautinen **Loviisa** nukkuu terassilla. **Benjamin**, 8, on vielä koulussa.

Imuri on Vartiaisilla kiinni olohuoneen töpselissä lähes koko ajan. Kun Verner ja Ulriika ovat nauttineet suklaahippukakkupalansa loppuun, muruset on kätevä imaista heti pois.

Iltapäivän piirustushetken loputtua äiti mobilisoi koko joukon hommiin, Anselika kerää paperit ja Ulriika piirustuslevyt. Piirustus- ja askartelutarvikkeille on keittiössä vetolaatikko, johon lapset vievät tavarat.

Perheen siivousmottoon kuuluukin: kun yksi asia päättyy, siivotaan jäljet ja siirrytään seuraavaan.

”Lapsimäärä on pakottanut tehokkaaseen organisointiin”, Helena Vartiainen sanoo.

Kun pariskunta muutti yhteen, he eivät osanneet moniakaan kotitöihin liittyviä niksejä. Kolmetoista yhteistä vuotta ovat hitsanneet hyvin yhteen. - - -

Kun lasten kerrossänkyjen petaaminen muodostui ongelmaksi, perheen isä sai idean vetoketjulla toimivasta päiväpeitteestä, joka on kiedottu patjan ympärille. Näin sängynpeitto ei loju pitkin huonetta ja pienenkin lapsen on helppo pedata sänky itse. Idea patentoitiin, ja nyt Vartiaiset pyörittävät isän päivätyön ohella sängynpeitteitä myyvää yritystä.

(Helsingin sanomien sunnuntainumerosta 23.5.2010 hieman lyhentäen lainattu)

Keittämällä eroon pöpöistä

Suosittelun mukaan järvi- ja muita pintavesiä ei Suomessa tulisi juoda keittämättä. Paikoin, varsinkin Lapista, voi kuitenkin löytää sellaisenaan juotavaksi kelpaavaa vettä.

”Keittäminen tappaa vedestä bakteerit, virukset ja alkueläimet. Keitetty vesi on turvallista juoda. Se ei kuitenkaan välttämättä ole aina kovin maukasta, jos siinä on esimerkiksi paljon humusta”, toteaa tutkimusprofessori **Terttu Vartiainen** Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitoksesta. Suomen olosuhteissa vettä tulisi keittää viitisen minuuttia. Se riittää hävittämään mahdollisen noroviruksen. (TM 9/10)

Lisätietoja mm.

Matkailijan terveysopas: www.ktl.fi/portal/12432

Jouni Kainulainen lähetti otteen teoksesta ”Riistavesi ennen ja nyt”, julkaisija Riistavesi -seura. Ote on Tyyne Rissasen tekemästä tutkielmasta Riistaveden talonpoikaissuvuista 1500 ja 1600 -luvuilla. Edellisessä lehdes-
sä puhuttiin kalaluvista, tässä tietoa asutuksesta.

Vartiainen suvun tiedetään asuttaneen Ryönän kylää ainakin 1600-luvun alusta isästä poikaan ja v:sta 1643 myös Riistajärven kylää. Martti (Märthen), Juho ja Niilo Vartiainen mainitaan Tavisalmen pitäjän apuveroluettelossa v. 1600 ja v. 1625 myllytulliletelossa lisäksi Paavo. Heitä seuraavat Ryönällä v:n veroluettelosta lähtien Matti ja Heikki Niilonpojat. V. 1650 tulee mukaan Lauri Niilonpoika. Matilla on kahden vmk:n tila, Heikillä 1/2 vmk:n tila, Riistajärven kylässä asuvalla Niilo Niilonpojalla 1 1/2 vmk:n tila.

V:n 1664 verollepanomaakirjan mukaan Ryönän kylässä viljelee 1 1/2 vmk:n perintötilaa Matti Niilonpoika Vartiainen, asuinpaikkana Ryönänniemi. Västinniemiellä 3/4 pnk:n päässä Riistavedestä asuu Lauri Niilonpoika Vartiainen yhden vmk:n perintötilan haltijana. Riistaveden kylässä taas omistaa 1 1/2 vmk:n perintötilan Niilo Niilonpoika poikansa Pertin kanssa; heidän asuinpaikkansa on Siikaniemi. Vartiaisia on hallussaan seuraavat tilukset 1 1/2 veromarkasta: Rekanpohjanmaa, Pitkäjärven suo, Purhon niitty Korhoniemestä, Kallin niitty ja Harpalan tyllin kares (?). Vartiaiset omistavat 1/2 panninmaata kukin ja saavat anekista tällä maalla maakappaleita, mitkä he keskenään jakavat. (panni ja anekki ks. s.6 ja 8) Heidän tiloillaan kasvaa hiukan tervasmetsää ja heillä on Muuruen kalastamossa erityisesti verotettu kalavesi. Kullakin on hevonen ja lehmä.

Vuonna 1694 ovat maakirjan ja henkikirjan antamat tiedot toisistaan poikkeavia. Maakirjan mukaan Ryönällä elää silloin Matti Niilonpoika Vartiainen 1 1/2 vmk:n perintötilallaan, henkikirjan mukaan Olli Vartiainen ja Sven Matinpoika V. Riistavedellä samana vuonna maakirjan mukaan Niilo Ollinpoika Vartiainen ja hänen veljensä Pertti 1 1/2 vmk:n tilalla ja henkikirjan mukaan Niilo poikansa Juhon, veljensä Matin ja tämän pojan Matin kanssa.

Isonjaon aikaan 1700-luvun lopulla ovat Vartiaiset jättäneet Ryönän kylän ja elelevät Riistaveden kylässä, missä heitä asuu Siikalahdessa Olli Vartiainen, Siikaniemessä Matti V., Pekkalassa Pekka V., Vartialassa Niilo V. ja Ollilassa Olli ja Paavo Ollinpoika Vartiaiset.

FM Terhi Nallinmaa-Luodon tekemä Vartiaiset ry:n julkaisu ”Savon ja Karjalan Vartiaisia 1500- ja 1600-luvuilla” (Invapaino, Helsinki 1994), käsittelee myös näitä samoja aikoja ja henkilöitä. Julkaisua on vielä saatavilla jokunen kappale. Tiedustelut ja tilaukset Kristiina Koskivaaralle (yhteystiedot takakannessa).

VARTIAISTEN VIESTI

Yhteys sukuumme

ISSN 0787-9792

- JULKAISIJA** Vartiaiset ry, HELSINKI
- TOIMITUS** Päätoimittaja Arja Melartin
E-Mail: amelartin@gmail.com
Osoite: Iso Roobertinkatu 48 C 36, 00120 Helsinki
- OSOITEREKISTERIN HOITO JA TOIMITUKSEN POSTIOSOITE**
Toimitussihteeri Martti Vartiainen
Osoite: Rajakuja 3 A 5, 02400 Kirkkonummi
Puhelin: 050 331 2792
E-Mail: martti.suonio@elisanet.fi
- TOIMITUSNEUVOSTO** Arja Melartin, Lauri Vartiainen, Kristiina Koskivaara
- SEURAN TOIMIHENKILÖT** Esimies, hallituksen puheenjohtaja Lauri Vartiainen
Osoite: Hedelmäkuja 8, 02750 Espoo
E-Mail: lauri.vartiainen@diak.fi
- Varapuheenjohtaja Tapio Vartiainen
- KOTISIVU** <http://vartiaiset.nettisivut.fi/>
- PANKKIYHTEYS** Sampo 800017-60354
- Jäsenmaksu- ja osoiteasiat (osoitteenmuutokset) pyydetään lähettämään Martti Vartiaiselle. Tuotetilaukset pyydetään lähettämään mieluiten kirjeellä tai sähköpostilla Kristiina Koskivaaralle. Osoite: Mannerheimintie 43 B 28, 00250 HELSINKI, E-Mail: kristiina.koskivaara@gmail.com. Lehteen tuleva aineisto ja muut lehteä koskevat asiat kirjeellä tai sähköpostilla päätoimittajalle.
- ILMOITUSHINNASTO** 1/1 sivu 100 €, ½ sivu 50 € ja ¼ sivu 25 €
- Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa: maaliskuu-, kesä-, syys- ja joulukuussa
- PAINOPAIKKA** Multiprint, Vantaa 2010